

Sygn. akt I CSK 450/13

POSTANOWIENIE

Dnia 15 kwietnia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wojciech Katner

w sprawie z wniosku A. K.
przy uczestnictwie M. K.
o podział majątku,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 15 kwietnia 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestnika
od postanowienia Sądu Okręgowego w W.
z dnia 4 lutego 2013 r., sygn. akt IV Ca [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 4 lutego 2013 r. Sąd Okręgowy w W. zmienił postanowienie Sądu Rejonowego w L. z dnia 5 lipca 2011 r. w ten sposób, że kwotę 301.835,82 złotych zmniejszył do kwoty 296.928,25 złotych, należnych od uczestnika M. K. na rzecz wnioskodawczynie A. K., z tytułu zwrotu nakładów poczynionych przez nią na majątek wspólny. W ten sposób Sąd uznał apelację uczestnika za częściowo uzasadnioną w zakresie oceny prawnej ustalonego stanu faktycznego w sprawie o podział majątku między byłych małżonków.

W skardze kasacyjnej uczestnik zarzucił zaskarżonemu postanowieniu naruszenie prawa materialnego, tj. art. 31, art. 33 i art. 45 § 1 k.r.o. przez wadliwe ustalenie, że dotacja budżetowa na zakup mieszkania nie stanowiła nakładu na majątek wspólny, tylko na majątek osobisty wnioskodawczynie i że przez to może ona żądać zwrotu tego nakładu. Ponadto naruszenie art. 207 k.c. poprzez błędne nie zaliczenie dochodów z tytułu najmu lokalu za pożytki z rzeczy wspólnej oraz art. 358¹ § 3 k.c. w odniesieniu do dowolnego waloryzowania spłaconego kredytu. Skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego orzeczenia wraz z orzeczeniem Sądu pierwszej instancji i rozpoznanie sprawy co do istoty w sposób wskazany w skardze.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga nie mogła zostać przyjęta do rozpoznania ze względu na niespełnienie przesłanek określonych w art. 398⁹ § 1 k.p.c.

We wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania skarżący powołał się na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego (art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.), polegającego na ustaleniu, czy otrzymana bezzwrotna dotacja państwowa na mieszkanie stanowi majątek wspólny byłych małżonków, na których rzecz został przydzielony lokal mieszkalny, na warunkach spółdzielczego lokatorskiego prawa, czy też wchodzi on w skład majątku osobistego jednej ze stron, ewentualnie, czy stanowi nakłady poczynione na majątek wspólny przez jedną ze stron.

Przedstawione zagadnienie prawne zostało wadliwie sformułowane, a ponadto pozbawione na tyle merytorycznego uzasadnienia, żeby można uznać

prawidłowe spełnienie obowiązku, wynikającego z art. 398⁴ § 2 k.p.c. Ze szcątkowego uzasadnienia wniosku oraz z wywodów uzasadnienia podstaw samej skargi wynika, że chodzi o lokatorskie spółdzielcze prawo do lokalu, a więc nie o prawo rzeczowe, które mogłoby być przez dotację budżetową na jego uzyskanie rozliczane w ramach podziału majątku dorobkowego byłych małżonków. Właścicielem lokalu nie byli bowiem uczestnicy postępowania, a pożytki prawa mogły dotyczyć właściciela. Na tym etapie postępowania, kwestie te pozostają poza rozstrzygnięciem w sprawie.

Sąd Najwyższy ani nie jest trzecią instancją sądową, ani nie jest doradcą prawnym strony, która jest reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika i to jego zadaniem jest znaleźć odpowiedź na nurtujące go wątpliwości prawne. Dopiero, gdy w wyniku profesjonalnego wywodu prawniczego, z wykorzystaniem dorobku orzecznictwa oraz doktryny nie może on znaleźć odpowiedzi na zagadnienie prawne, istotne do rozstrzygnięcia sprawy, przedstawia je Sądowi Najwyższemu, poprzez nadzwyczajny środek odwoławczy, jakim jest skarga kasacyjna. W sposób, w jaki w niniejszej sprawie uzasadnił wniosek o przyjęcie tej skargi pełnomocnik uczestnika, z pewnością nie można stwierdzić wypełnienia przesłanek, o których stanowi art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.

Z tych względów należało na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. orzec, jak w postanowieniu.

[aw]